

да мѢ ВЪЗДАВАМЫ БЛАГОДАРЕНІЕ: ꙗко ли є ѿнѣ всемогущій Господь, ꙗ нѣн твѣрь нѣмощна, коѡ то на всѣки часъ са склонѣва камъ грѣховѣ те, трѣбва да исповѣдамы предъ него наша та вѣднестъ съ сѣрдѣчно сѣжаленіе за наши те грѣховѣ. ꙗко ли є ѿнѣ превлѡгъ ѡ бездѣ сынъ, то трѣбва въ всѣ те наши нѣжды да привѣгбамы камъ Негово то покровѣтелство, ѡ да ѡждѣвамы Негова та благовременна поможь. св: Писаніе є наизлнено съ свидѣтелства, коѡ то подтвѣрждѣвѣтъ твоѡ разсѣжденіе, ѡ коѡ то не є нѣжда ѡсобенно да са ѡзчислѣвѣтъ. Изъ все то видѣса, чи всѣко хѣдо дѣло ѡсквернѣва Богочтеніе то, ѡ какъ, коѡ то ѡска ѡстинно Бѡга да почита, трѣбва да любѣ добродѣтель та.

“ Грѣшникѣ же рече Бѡгъ: всѣю ты повѣдаешѡ ѡпраданіѡ моѡ, ѡ воспріемлешѡ завѣтъ моѡ ѡустѣ твоѡми: ты же возненавидѣла єси наказаніе „ ѡ проч: (Псал: мѡ. 16.)

(Г) Вѣж трешно то камъ Бѡга ѡсѣрдно почтеніе, трѣбва да ѡма знѡкове внѣшны. ꙗ поклоненіе, ѡ ѡ колѣнопреклоненіе, съ коѡ то показѣвамы предъ Бѡга наше то рабство. Б. чтеніе на молѣтвы те, коѡ то ѡ ѡ въ книгы сѣ написани, ѡ ѡ горѣщъ дѣхъ сѣрдѣченъ доносѡ на ѡзыкъ атъ ны. ꙗко ли Бѣвалгеліе то не похѣлаа дѣлгы те молѣтвы, не трѣбва да мыслѡмъ, чи не сѣ на Бѡга прѣѡтѡни, да не вѣде! Но тогда на Бѡга сѣ мѣсѡни, когда са ѡупотребѣвѣтъ лицемѣрно: ѡ когда то молѣщій са мыслѡни, чи съ тѣхъ є много ѡудлжѡлаз Бѡга, при коѡ то не є чѣвствѡвалъ въ сѣбе си